

„Kvalitní ponožky jsou základ,“ vypráví pan Kulich.

Hlavně se vrátit bezpečně domů!

Petra Bittmanová (Oliveriusová), autorka rozhovoru, foto archiv Ondřeje Kulicha

Když jste malým klukem, toužíte být policistou, popelářem nebo hasičem. V dospělosti ale tato povolání už tolik netáhnou. Každý chce být vývojářem počítačových her, šéfem velké firmy nebo rovnou miliardářem. Když už je řeč o dětství, pamatuji si, jak nám s bratrem maminka vysvětlovala důležitá telefonní čísla. Říkala: „Policie – 158, ta osmička je jako pouta, záchranná služba – 155, pětka je jako invalidní vozík a hasiči – 150, nula jako rozříznutá hadice!“ Pamatuji si to navždy. „My říkáme, že nula je jako rybníček,“ dodává pan Kulich.

Dobrovolní hasiči z Lojovic patří mezi ty, kteří jsou u zásahu často jako první. Jejich práce je náročná, nebezpečná a mnohdy i osobně náročná – výjezd může zkazit štědrovečerní večeři nebo mikulášskou besídku. Přesto to dělají s nasazením a nadšením. O tom, jak funguje místní jednotka, co všechno dobrovolní hasiči zažívají a proč je nová hasičárna jejich velkým snem, jsme si povídali se zástupcem velitele výjezdové jednotky z Lojovic – Ondřejem Kulichem.

► Jak jste se stal hasičem?

OK: Do Lojovic jsem se přestěhoval v roce 2010, hasičem jsem se stal o sedm let později. Bydlím hned u hasičské zbrojnice a naproti mně žije náš velitel Radek Dvořák, který mě k hasičům přivedl. Jednoho dne jsme stáli na dvoře, jemu přišel výjezd a řekl mi: „Je čas, abys jel se mnou.“ A bylo rozhodnuto. Krátce nato jsem absolvoval týdenní školení v Bílých Poličanech, kde jsem se naučil základy. Poté následovalo školení pro nositele dýchací techniky, takže dnes zasahuji i v dýchací masce. Postupně jsem si udělal i kurz na velitele a dnes mu dělám zástupce.

► Jak dobrovolní hasiči fungují? To je asi nejzásadnější otázka, která nás zajímá.

OK: Jsme součástí IZS, proto když voláte k nějaké události, je potřeba zavolat přímo tísňovou linku. Jelikož sídlíme v malé obci, osadě, mají někdy lidé tendenci volat veliteli. To ale nesmíme vyjet, proto je nutné volat přímo linku 150. Ti nám dají pokyn, kam máme jet, jak máme jet, jaké vozidlo máme zvolit. Máme dvě auta – velkou taturu a transportera. Operační středisko nás informuje prostřednictvím aplikace Fireport, kterou využívá naše jednotka asi pět let. Aplikace nám zobrazuje důležité aspekty události – co se děje, jaké jednotky budou na místě, lokace, kdo jede na výjezd atd.

► Jezdíte na všechny události?

OK: Na všechny události se bohužel dostat nemůžu – pracuji v Praze, a tak bych se nestihl vždy vrátit. Nedávno ale například hořel stoh na Petříkově. Zrovna jsem byl v Praze, ale velitel mi volal, že se bude hodit každá ruka. Sedl jsem do auta a jel. Nakonec jsme na místě strávili 24 hodin a opravdu jsme si sáhli na dno. Bylo tam asi 100 hasičů z 10 jednotek, zapojen byl i zapůjčený bagr ze Zbirohu, který vyvážel hořící slámu. Střídali jsme se, doma se člověk jen na chvíli vyspal a hned zpátky. Na místě jsme byli mezi prvními a rozvinuli jsme kompletní výbavu, kterou máme k dispozici.

„Jednoho dne jsme stáli na dvoře, jemu přišel výjezd a řekl mi: „Je čas, abys jel se mnou.““

► Jaké všechny události řešíte?

OK: Nejde jen o požáry. Zasahujeme také u popadaných stromů, pomáháme s převozem pacientů, při povodních nebo při pátrání po pohřešovaných osobách. Například jsme hledali tříleté dítě – byl to vůbec první výjezd naší nové tatury. Shodou okolností to vyšlo na pálení čarodějnic.

Osobnost: **Ondřej Kulich**, 49 let

- > pochází z Prahy, od roku 2010 bydlí v Lojovicích
- > je ženatý, má čtyři děti
- > vystudoval VŠ
- > pracuje jako ředitel IT společnosti
- > záliby: děti, zahradničení, badminton

Dítě se naštěstí našlo a po návratu nám lidé tleskali. Taková atmosféra je na Lojovicích opravdu krásná. Naším působištěm je okolí Velkých Popovic. Systém je rozdělený na profesionální hasiče, podnikové hasiče a nás – dobrovolné hasiče. My částečně suplujeme hasiče Pivovaru, pro který děláme jedno až dvě cvičení ročně. Profesionální jednotky mají nepřetržitou službu a jezdí i k dopravním nehodám. My jsme JPO3 – to znamená, že musíme být schopni vyjet do deseti minut. Pro srovnání, JPO5 jsou jednotky určené jen pro svou obec, jako má třeba Petříkov. Každá kategorie má jiné vybavení i úkoly.

► Kolik je výjezdů ročně?

OK: Předloni jsme měli zhruba 60 výjezdů, tedy v průměru jedenkrát za týden. Počty ale hodně kolísají – v obdobích sucha je zásahů výrazně víc, jindy zase méně. Loni jsme zaznamenali pokles na přibližně 45 výjezdů. Začátek letošního roku byl klidnější, ale s příchodem léta se počet zásahů opět rychle zvedl.

► **Máte nouzi o nové, mladé hasiče?**

OK: Nové posily určitě potřebujeme. Dětský oddíl u nás vedou Michal Matějček a Ondra Hynek a daří se jim přitáhnout spoustu mladých nadšenců. Zaměřují se na hasičský sport, což je sice něco jiného než práce ve výjezdové jednotce, ale právě tady vyrůstají naši budoucí nástupci. Služba ve výjezdové jednotce totiž znamená hodně práce a velkou zodpovědnost. Naši mladí hasiči si ale vedou skvěle – mají výborné výsledky, rychle časy a uzly vážou, jako by se s nimi narodili.

„Hledali jsme tříleté dítě, byl to vůbec první výjezd naší nové tatro.“

► **Kdo se může stát hasičem?**

OK: Hasičem se může stát v podstatě kdokoli – stačí projít pravidelnou zdravotní prohlídkou (jednou za dva roky) a absolvovat základní kurz. U nás se práce najde pro každého. Někdo tahá hadice, někdo hasí, jiný řídí techniku nebo poskytuje první pomoc. A nemusíte být ani vrcholový sportovec – při požárech je potřeba i zajištění zázemí, tedy jídlo, pitný režim či místo k odpočinku. Na centrálu máme dokonce napojený kávovar. Máme i lidi, kteří se specializují třeba na práci s motorovou pilou.

► **Kolik vás tedy je?**

OK: Ve sboru dobrovolných hasičů máme zhruba 100 členů. Přímou ve výjezdové jednotce je nás momentálně 18, ale ideální by bylo mít alespoň 25 aktivních členů.

► **Jaký úkol máte při požáru?**

OK: Naši hlavní úlohou je dorazit na místo co nejrychleji, zabránit prvotnímu šíření požáru a samozřejmě zachraňovat lidi. V 95 % případů jsme na místě jako první. Zásahy máme zhruba v okruhu 10 až 12 kilometrů od zbrojnice a náš výjezdový čas je 5 až 10 minut. To znamená potvrdit výzvu v aplikaci, doběhnout do zbrojnice, obléknout se a vyjet. Jeden kolega to bere tak vážně, že běží i bos – já si aspoň stihnu vzít hasičské tričko. A z vlastní zkušenosti vím, že kvalitní ponožky jsou základ, pokud nechcete skončit s puchýři.

► **Jak poznáte, že je vás pro výjezd dost, nebo naopak kdy už nemůžete na opozdilce čekat?**

OK: Musíme být vždy akceschopní. Když jde například o spadlou větev přes silnici, můžeme si dovolit pár minut počkat, ale u požáru vyjíždíme okamžitě, jakmile je to možné. Máme kolegy, kteří jedou rovnou z Popovic nebo z Pivovaru – nevracejí se zbytečně do Lojovic, takže jsou na místě dříve a mohou situaci zmapovat. Mimochodem, máme možná nejmenší hasičárnu v celé republice – jen zacouvat po akci naše auto dovnitř zabere dost času. Bez asistence nevyjedeme, a i proto doufáme, že se nám brzy podaří začít stavět novou.

► **Hasičárna je tedy velkým přáním?**

OK: Nová hasičárna je pro nás velkým snem – a zároveň nutností. Potřebovali bychom větší zázemí, prostory pro údržbu a praní výstroje. Tu totiž

nemůžeme prát v běžné pračce – nevejde se tam a navíc má speciální postup čištění, takže ji vozíme do čistíren. Sprchy by se také hodily, teď se po zásahu myjeme až doma. Stávající hasičárna je z roku 1939 a její kapacita už dávno nestačí. Věříme, že nová budova by přilákala i víc mladých, protože bychom měli kde se scházet a trénovat. Předchozí i současné vedení obce nám v tomhle velmi pomáhá. Máme hotovou studii, pravomocné stanovisko a doufáme, že se na návsi brzy začne stavět.

► **Po příjezdu a zaparkování máte padla?**

OK: To rozhodně ne. Po návratu musíme dát do provozuschopného stavu vozidlo, techniku i samotné hasiče. Součástí je nutná dekontaminace, která může trvat i tři čtvrtě hodiny.

► **Neříkají vám doma, že smrdíte kouřem?**

OK: Samozřejmě, že doma občas slyším, že smrdím kouřem. Dnes už ale máme speciální hygienické prostředky – třeba mýdlo, se kterým nás naučili pracovat na školeních. Postup je jasný: nejdřív se umýt studenou vodou, aby se stáhly póry, a pak použít to speciální mýdlo. Jen je třeba počítat s tím, že pořádně štipě.

► **Malá odbočka – máte přesto rád uzené?**

OK: Mám – a dokonce k tomu mám i rodinnou historku. Můj dědeček, Vendelín Kulich, se podílel na vývoji salámu Poličan a stál u zrodu uzenářství v Česku.

„Jeden náš kolega to bere natolik vážně, že běží i bos.“

► **Jak fungují vaše obleky?**

OK: Hasičské obleky jsou navrženy tak, aby nepropouštěly teplo zvenčí. Zároveň ale neodvádějí teplo z těla ven, takže hrozí přehřátí samotného hasiče. I proto nás na školeních učí, že po zásahu nemůžeme přijít k autu a chtít se hned ochladit – má to svůj postup.

► **Stanou se někdy dvě události zároveň?**

OK: Při vichřicích je to celkem běžné. Operační středisko nám dá vědět, že jakmile skončíme první zásah, máme vyrazit na další. U požárů to obvyklé není, protože po jejich uhašení je potřeba místo ještě hlídat, což zabere hodně času.

► **Zkazil Vám výjezd nějakou Vaši událost, výročí nebo jiný významný den?**

OK: Ano, párkrát se to stalo. Jednou mi výjezd k požáru vánočního stromčeka zkazil štedrovečerní večeři, jindy zase mikulášskou besídku, takže děti zůstaly jen s čerty. To se doma těžko vysvětluje. Nepříjemný byl i zásah, kdy jsme po uhašení požáru v lese přijeli domů, dali vařit kafe – a než se dovařilo, zazvonil další poplach. Na druhém místě jsme pak měli ještě takzvanou dohlídku, kdy se několik hodin s termokamerou kontroluje, jestli se požár znovu nerozhoří.

► **Co Vás kolem hasičů zaujalo?**

OK: Na školeních nám ukazují spoustu věcí, které vás doslova ohromí. Viděl jsem třeba, jak rychle dokáže shořet vánoční stromček nebo záclony. Fascinující je i fakt, že z jediného litru vody vznikne 1800 litrů páry. Nejsilnější dojem na mě ale udělala ukázka hašení oleje vodou – je to fascinující, ale zároveň děsivé. Stačí do hořícího oleje kápnout trochu vody a následky jsou neuvěřitelné. Plameny mohou přes digestoř šlehnout přímo k vám a hrozí vážné popálení.

► **Zažil jste, že byl oheň rychlejší než Vy sám?**

OK: Ano, stalo se to. V Brtnici hořela vysoká, uschlá tráva a já běžel s proudnicí, ale oheň byl rychlejší. Tehdy jsem se navíc přehřál. Někdy je to doslova nekonečné – hořlavého materiálu je tolik, že máte dojem, že to snad nikdy neskončí.

► **Předáváte tyto informace dál?**

OK: Ano, rozhodně. Když předvádíme naši práci ve školce, škole nebo působíme někde jako dozor a je prostor na rozhovor, vždy tyto informace s lidmi probíráme. Školení děláme i v Pivovaru, a to včetně praktických ukázek hašení.

► **A co vaše nová tatra, která byla představena na Dni dětí na Radosti?**

OK: Kolega Michal Matějček je opravdu šikovný na vyřizování dotací. O nové auto jsme usilovali dva roky a díky jeho nasazení se nám podařilo získat dotaci na tatro. Samotná výroba trvala rok. Několikrát jsme byli v THT Polička, kde jsme společně plánovali rozmístění vybavení tak, aby bylo praktické pro naše podmínky. Nová tatra má hodnotu téměř deset milionů korun – čtyři miliony jsme získali z dotace HZS, jeden milion přidal kraj a zbytek financovala obec. Díky tomu jsme dnes rychlejší, máme dvojnásobnou kapacitu vody a auto je skvělé i na obsluhu. Stará liazka měla ještě velké a malé rychlosti a půlky, což už zvládl řídit jen málokdo.

Děkuji Vám mnohokrát za vše, co děláte, příjemný a hlavně přínosný rozhovor a opravdu moc držím palce k výstavbě! ■

S kolegy ve slavnostní uniformě při pořádání tradičního hasičského plesu

Při náročném zásahu v lese